

6. Komisja naruszyła zasadniczo przepisy i błędnie oceniła okoliczności faktyczne, uznając pomoc za przedawnioną jedynie częściowo.
 - Komisja powinna była dojść do wniosku, że wynikająca rzekomo z umowy dzierżawy pomoc państwa zakończyła się najpóźniej przy połączeniu skarżącej z właścicielami jej udziałów w roku 2002 i dlatego jest w pełnym zakresie przedawniona.
7. Komisja naruszyła przepisy, zobowiązując Republikę Estonii sprzecznie z zasadami ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa do odzyskania pomocy od Tartu Agro.
 - Występują szczególne okoliczności, z których wynika, że odzyskanie pomocy od skarżącej byłoby skrajnie niesłuszne – skarżąca nie musiała rozpoznać istnienia pomocy państwa.
8. Komisja w oczywisty sposób naruszyła przepisy i błędnie oceniła okoliczności faktyczne, kwalifikując pomoc jako niezgodną z rynkiem wewnętrznym.
 - Strony uzasadniły merytorycznie, w jaki sposób umowa dzierżawy przyczyniła się do wsparcia rozwoju gospodarczego, ale Komisja tego merytorycznie nie rozpatrzyła.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2020 r. – Republika Czeska / Komisja

(Sprawa T-151/20)

(2020/C 175/42)

Język postępowania: czeski

Strony postępowania

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i O. Serdula, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, dokonania na rzecz Republiki Czeskiej zwrotu nienależnego świadczenia w wysokości odpowiadającej kwocie 40 482 255 CZK, która w dniu 17 marca 2015 r. nienależnie została warunkowo wpłacona na rachunek Komisji Europejskiej;
- nakazanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, dokonania na rzecz Republiki Czeskiej zwrotu nienależnego świadczenia w wysokości odpowiadającej kwocie 2 698 817 CZK, która w dniu 22 grudnia 2016 r. nienależnie została wpłacona na rachunek Komisji Europejskiej;
- obciążenie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Strona skarżąca twierdzi, że sporna kwota odpowiada niepobrany należności celnym z tytułu przywozu zapalniczek krzemieniowych z Laosu w wysokości 53 976 340 CZK po odjęciu kosztów poboru. W dniu 17 marca 2015 r. została na rachunek Komisji warunkowo wpłacona kwota 40 482 255 CZK (75 % niepobranych należności celnych), w następstwie wniosku Komisji z dnia 21 stycznia 2015 r. W dniu 22 grudnia 2016 r. została na rachunek Komisji wpłacona kwota 2 698 817 CZK (5 % niepobranych należności celnych), zgodnie z żądaniem Komisji zapłacenia różnicy odpowiadającej zwiększeniu części odprowadzanej do Unii do 80 %.

Wpłata tej kwoty na rachunek Komisji była nienależna, ponieważ przedmiotowe cło nie mogło zostać pobrane z przyczyn, których nie można przypisać Republice Czeskiej. Zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. ⁽¹⁾, Republika Czeska nie była zatem zobowiązana do udostępnienia Komisji spornej kwoty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. 2000, L 130, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2020 r. – Ighoga Region 10 / Komisja

(Sprawa T-161/20)

(2020/C 175/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ighoga Region 10 eV (Ingolstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Bartosch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła ciężące na niej obowiązki wynikające z TFUE, gdyż mimo upływu niemalże 2 $\frac{3}{4}$ lat od złożenia do niej skargi przez stronę skarżącą i po tym, jak została ona wezwana do wydania decyzji końcowej w celu zamknięcia postępowania, strona pozwana nie przyjęła formalnej decyzji zgodnie z jedną z możliwych alternatyw przewidzianych w art. 4 tzw. reguł postępowania w przypadkach pomocy państwa, lecz pozostała raczej beczynna.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga została wniesiona na beczynność Komisji w związku z niewydaniem decyzji w sprawie skargi strony skarżącej złożonej do tej instytucji w dniu 4 lipca 2017 r. dotyczącej pomocy państwa uregulowanej w prawie Unii Europejskiej w przypadku SA.48582 – domniemana pomoc państwa dla Maritim-Gruppe i KHI Immobilien GmbH.

**Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2020 r. – Tornado Boats International / EUIPO – Haygreen
(TORNADO)**

(Sprawa T-167/20)

(2020/C 175/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tornado Boats International ApS (Lystrup, Dania) (przedstawiciel: adwokat M. Hoffgaard Rasmussen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: David Haygreen (Colwyn Bay, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca